

PARLAR D'ENERGIA ÉS PARLAR DE VIDA

Faig notar des del principi d'aquest article que només parlaré de vida. Li diré a la transició energètica TE i a la sobirania energètica SE.

La transició és un canvi. Canviar és anar d'un model a un altre. La vida canvia quan el seu entorn canvia. Si la vida veu amenaçada la seva existència i pervivència reacciona canviant alguna cosa. Diem que s'adapta. Canviar mai és fàcil.

La TE és canviar en diversos aspectes relacionats amb l'energia. Canviar d'un model de generació d'energia basat en els combustibles fòssils no renovables a un altre basat en energies renovables. També és canviar el model de consum actual per un consum més eficient i més responsable (l'energia més sostenible és la que no es gasta). Explicat així sembla senzill, però no ho és. Canviar mai és fàcil.

Inevitablement hem de fer la TE. Tot i que encara hi ha gent que pensa que no s'ha de fer, el consens s'amplia més i més en el temps des que es va començar a escriure i parlar de tots aquests temes. Pensem, per exemple, que l'informe "Els límits del creixement", elaborat pel *Massachusetts Institute of Technology* (MIT), és de l'any 1972. Aquest informe va ser un dels que van inaugurar el corrent de pensament on es qüestionava la manera com la nostra espècie estava funcionant en aquest món. L'informe deia que si continuava el ritme d'explotació dels recursos fòssils i el consum energètic en cent anys es provocaria un col·lapse ecològic. Cinquanta anys després el *Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic* ens confirmen el diagnòstic que van fer els experts del MIT. Alguns sectors econòmics crítics amb aquest informe pronosticaven que la tecnologia resoldria els problemes ambientals i que l'energia nuclear produiria electricitat de forma il·limitada. Aquests pronòstics no s'han fet realitat.

Hem de fer la TE perquè ens hi va la vida. La TE és una necessitat per un motiu molt senzill: el nostre món està malalt greu perquè el sistema actual prima "el tenir" i descuida la vida. Segurament la TE serà de les primeres transicions que haurem d'anar fent per canviar de sistema.

Hem de fer moltes coses per tal de materialitzar la TE. Les transicions cap a nous models comencen inevitablement dins els cors i les ments dels individus i es fan efectives quan arriben al cor i la ment de les seves comunitats. La TE ha de garantir un subministrament d'energia 100% renovable, de proximitat i un consum eficient i responsable.

La sobirania és ser responsable del que ens és propi. Algú és sobirà quan se sent responsable, quan és capaç i quan té la voluntat de governar el que li és propi. De la mateixa manera podríem parlar d'una comunitat sobirana.

La SE és ser responsable de l'energia pròpia. Algú és sobirà en temes d'energia quan té la voluntat de governar el que li és propi en la generació, l'emmagatzematge, la distribució, la gestió i el consum d'energia. De la mateixa manera podríem parlar d'una comunitat sobirana en temes d'energia.

És la comunitat la que ha de decidir si hem d'anar cap a la SE.

Pensem que hauríem d'anar cap a la SE per poder assegurar-nos una vida justa i digna. L'alternativa a la SE és que la TE ens la faci algú aliè a la comunitat. Li diré intencionadament a aquest element aliè "mercat especulatiu". També diré que un "mercat especulatiu" és un mercat que menysté la vida i que és molt capaç, i ho demostra cada dia, de ser injust i desigual. De cap manera s'ha de ser injust amb la vida i desigual amb les persones.

Hem de fer moltes coses per tal de materialitzar la SE. Les sobiranes comencen inevitablement dins els cors i les ments dels individus i es fan efectives quan arriben al cor i la ment de les seves comunitats.

La SE ha de recuperar la generació d'energia de proximitat, l'emmagatzematge, la distribució i la gestió de l'energia com a servei públic i garantir el subministrament bàsic per a tota la ciutadania.

Cal un nou rumb perquè parlar d'energia és parlar de vida.

Santiago Ramos

Assemblea de la CUP Manlleu